

РЕШЕНИЕ

№ 1504

гр. София, 21.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова
ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова
Полина Якимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Мирчев, като разгледа дело номер **9005** по описа за **2011** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 - ро от ЗАНН.

С решение от 04.08.2011 г., постановено по н. а. х. дело № 4086/ 2010г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав е отменил Наказателно постановление № 18/ 02.03.2010 г. издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „НОВА ТЕЛЕВИЗИЯ – ПЪРВИ ЧАСТЕН КАНАЛ“ ЕАД с настоящо наименование” НОВА БРОУДКАСТИНГ ГРУП“АД е наложена имуществена санкция по чл. 126, ал. 3 вр. ал. 1 ЗРТ в размер на 8000 лв за нарушение по чл. 17, ал. 2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗРТ.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган / АНО/. Релевираното касационно основание е за нарушение на закона - чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН. Според касатора административното нарушение на телевизионния оператор е установено по несъмнен начин. Твърди се, че между страните не се спори относно датата на излъчване и съдържанието на разговор, част от по – рано излъчено предаване, озаглавено „Цената на истината“, в което се съдържат конкретни реплики. Без да оспорва, че в българското законодателство липсва дефиниция на понятието добри нрави се позовава на РКС № 7/ 04.06.3006 г. по конст. Дело № 1/ 96 г. Посочено е, че хората, особено децата, заучават поведение чрез подражание, а конкретното предаване изнася информация за уродливата страна на човешката личност, обективизирана в поведение, което нито е похвално, нито може да е обект на подражание, но е в крещящо противоречие с моралните норми на българския народ, скандализира обществото и се приема негативно.

Възразява се срещу извода, че в административнонаказателното производство е допуснато нарушение при определяне на наказанието като е определено такова по разпоредба, която не е в сила към момента на извършване на деянието – чл. 126 ал. 3 ЗРТ, респ. че към релевантния момент отговорността за нарушение по чл. 17 от закона в хипотезата повторност е

предвидена в чл. 126, ал. 2 ЗРТ. Според касатора с измененията на ЗРТ, обн. ДВ бр. 12/ 12.02.2009 г. основната санкционна разпоредба, която определя конкретния размер на наказанието, е 126, ал. 1, като е завишен минималният размер на санкцията от 2000 лв на 3000 лв. Ал. 2 на чл. 126 ЗРТ преди изменението предвижда налагането на санкция в двоен размер при повторност на нарушението без да конкретизира размер, след изменението ал. 2 става ал. 3 без промяна на основния текст. Новата алинея 3 на чл. 126 не е по – благоприятна, тъй като не определя размер на наказанието и не въвежда по – висок размер.

Искането до съда, поддържано в съдебно заседание от представител по пълномощие, е за отмяна на решението и за потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът – „НОВА БРОУДКАСТИНГ ГРУП“ АД, чрез адв. [REDACTED] оспорва жалбата по подробно изложени писмени съображения, в които сочи, че съгласно чл. 126, ал. 1 ЗРТ към 19.12.2009 г. за нарушение по чл. 17, ал. 2 вр. чл. 10, ал.1, т. 6 е предвидена санкция в минимален размер 200 лв - съгласно чл. 126, ал. 3 ЗРТ при повторно нарушение се налага санкция в двоен размер, или 4000 лв. В разглеждания случай обаче е наложена имуществена санкция в размер на 8000 лв, позовавайки се на НП № 13/ 12.05.2009 г., с което обаче санкцията отново е наложена в хипотезата на повторност. Това означава, че с обжалваното понастоящем НП е приложена повторност на повторността, което съставлява неизпълнение на задължението на АНО да мотивира размера на санкцията.

Според представителя на прокуратурата жалбата е основателна.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието решението с процесуалните правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения 14-дневен срок.

По делото е установено по несъмнен начин, че на 19.12.2009 г. в предаване, озаглавено „СТАНЦИЯ НОВА“, е излъчен видеоматериал от предаване „ЦЕНАТА НА ИСТИНАТА“, респ. запис на тест с полиграф с посочено в решението съдържание, квалифицирани като неприлични и противоречащи на добрите нрави, за което на 20.01.2010 г. е ъсставен АУАН за нарушение по чл. 17, ал. 2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 6 ЗРТ. На 02.03.2011 г. е издадено НП № 18, дс което на ответното дружество е наложена имуществена санкция по чл. 126, ал. 1 и 3 ЗРТ в размер на 8000 лв. Преди това, на 12.05.2009 г., спряво ответника по касационната жалба е издадено НП № 13, с което, за същото по вид нарушение, е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 лв. Не се спори, че пцитираното нП не е обжалвано и е влязло в сила на 26.05.2009 г.

Към датата на извършване на нарушението – 19.12.2009 г. разпоредбата на чл. 126, ал. 1 ЗРТ предвижда, че За нарушение на разпоредбите на чл. 10, ал. 2 и 3, чл. 11 - 14, чл. 16 - 18, чл. 19, ал. 1, чл. 73, чл. 75 - 80, чл. 82 - 86, чл. 90 - 92 на радио- и телевизионните оператори се налага имуществена санкция от 2 хил. до 15 хил. лв. Съгласно ал. 2 при повторно нарушение се налага имуществена санкция в двоен размер.

Към датата на издаване на НП разпоредбата вече е с адресат доставчиците на медийни услуги и определя, че за нарушение на разпоредбите

на чл. 7, чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, 2 и 5, чл. 11 - 14, чл. 16 - 18, чл. 19, ал. 1, чл. 19а, ал. 1 и 2, чл. 19в, ал. 4 и 7, чл. 75, ал. 1 и ал. 3 - 9, чл. 77 - 79, чл. 80, ал. 1, чл. 81, 82, чл. 83, ал. 1 и 2, чл. 84, ал. 2 и 3, чл. 85, чл. 86 - 88, чл. 89, ал. 1, чл. 90 и 91 им се налага имуществена санкция от 3000 до 20 000 лв. Следователно с измененията е разширен обхватът на санкционната норма чрез включване на нови разпоредби, за нарушението на които се предвижда налагане на санкция. Размерът на същата е с изменен както досежно минимума вместо 2000 лв е 3000 лв, така и максимума – вместо 15000 лв е 20 000 лв. – в частта относно размера на имуществената санкция разпоредбата е в сила и понастоящем. Повторното нарушение по чл. 126, ал. 1 е регламентирано в новата ал. 3, която запазва съдържанието на ал. 2 в редакцията към 19.12.2009 г.

При безспорно установеното извършване на деяние, конкретизирано по време, място, авторство и обстоятелства, при които е извършено, противоречивите позиции на страните по делото са законосъобразно ли е определено наказанието. Анализът на изложените разпоредби налага изводът, че в действащата към датата на извършване на нарушението редакция санкционната норма е по – благоприятна, предвиждайки минимален размер на наказанието от 2000 лв. Не се спори и относно обстоятелството, че нарушението е извършено в хипотезата на повторност по смисъла на §1, т 33 ДР на ЗРТ. В този смисъл административно – наказващият орган не е мотивирал избора си относно размера на имуществената санкция. Възлизащата на 8000 лв имуществена санкция представлява удвоен размер на тази, наложена с НП № 13/ 2009 г., но АНО не е изложил мотивите си да избере именно този размер. Законодателят е формулирал широки граници на имуществената санкция, но не е предвидил задължение за АНО да прилага удвоения размер на наказанието, наложено с предшестващо наказателно постановление. Поради това в тежест на АНО е да мотивира избора си на конкретен размер на санкцията. Като не е изпълнил това свое задължение касаторът е издал необосновано в санкционната си част НП, което следва да бъде изменено като бъде намален размерът на имуществената санкция от 8000 лв на 4000 лв, което е двойният размер на законовия минимум към датата на извършване на нарушението.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, IX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 04.08.2011 г., постановено по н. а. х. дело № 4086/ 2010г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав.

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 18/ 02.03.2010 г. издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „НОВА ТЕЛЕВИЗИЯ – ПЪРВИ ЧАСТЕН КАНАЛ“ ЕАД с настоящо наименование "НОВА БРОУДКАСТИНГ ГРУП" АД е наложена имуществена санкция по чл. 126, ал. 3 вр. ал. 1 ЗРТ в размер на 8000 лв за нарушение по чл. 17, ал. 2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗРТ, като определя размера на имуществената санкция на 4000 /четири хиляди/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

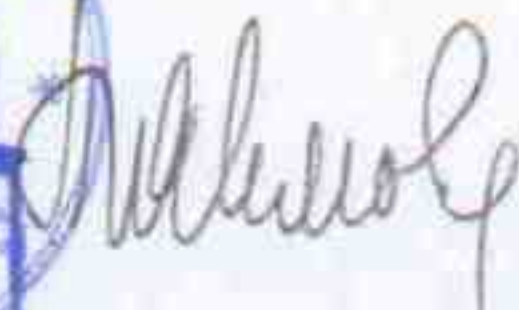
ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1

2

3

СЕКРЕТАР:

РЕШЕНИЕ

04.08.2011 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА !

Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 състав, в публично заседание на четвърти април две хиляди и единадесета год., в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пенка Велинова

при секретаря Юлия Костадинова и прокурор, като разгледа докладваното от съдията НАХД № 4086 по описа на СРС, НО, 16 състав за две хиляди и десета год., взе предвид следното:

Подадена е жалба от „Нова телевизия-Първи частен канал” АД, представлявано от Карл Якоб Мартин Андерсов срещу наказателно постановление 18/02.03.2010 год. на и.д. председател на СЕМ, с което надружеството е наложена имуществена санкция по чл. 126 ал. 3, вр. ал. 1 от ЗРТ, в размер на 8000 лв., за нарушение на чл. 17 ал. 2, вр. чл. 10 ал. 1 т. 6 от ЗРТ.

Представителят на дружеството оспорва наказателното постановление със следните мотиви: От доказателствата по делото стана ясно, че репликите описани в обжалваното НП са извадени от контекста и че целта на цялото предаване не е била да наруши добрите нрави; в предаването се поставят важни за обществото ни теми, които намират широк отзвук, тъй като е от значение възможно ли е един човек да бъде осъден за убийство, което не е извършил, възможно ли е такъв човек да бъде толкова добър лъжец, че да излъже полиграфа, и може би най-важния въпрос: по какъв начин случилото се в детството влияе върху бъдещето развитие на едно човешко същество; понятието добри нрави няма легална дефиниция, но в чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ е предвидено, че такива са порнография, жестокост, насилие и подбуждане към ненавист, нито една от които не е реализирана в предаването; основен конституционен принцип, който се поддържа и от ЗРТ е свободата на мненията и свободата на словото, и основно демократична ценност е да се даде възможност на всеки индивид да изрази гласно мнението си по определени въпроси; не са налице условия на повторност и съответно за прилагане на чл. 126, ал. 3 от ЗРТ, тъй като не е налице идентично по вид нарушение.

Презставителят на възз. страна счита, че наказателното постановление е законосъобразно и правилно и следва да бъде потвърдено по следните съображения: в конкретния случай е имало нарушаване на добрите нрави, тъй като медиите, особено телевизията, имат огромна отговорност пред обществото, тъй като влияят на голям кръг от хора;

посочения от представителя на жалбоподателя тест от ЗРТ не описва единствените случаи, в които може да се нарушат добрите нрави; неоснователно е твърдението, че административно наказващия орган е трябвало да мотивира решението да издаде НП, тъй като такова изискване няма в ЗАНН; действително конституцията на РБ извежда като основно право на гражданите - правото на свободно изразяване на мнение, но също конституцията поставя ограничения на това право в обществен интерес, когато се накърняват добрите нрави; правилно е приложен закона, защото предишното НП е издадено също за нарушаване на добрите нрави.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА: Свидетелките [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] са служителки на СЕМ. При преглеждане на запис от интегрираната система на СЕМ, те изгледали видео материал от предаването „Станция нова” в рубриката на водещата Нана, представляващ разговор между нея, водещия на „Цената на истината” Саръиванов и участник в „Цената на истината” Борислав Илинов от 19.12.2009 год. В този видео материал били включени кадри от предаването „Цената на истината”. Свидетелките установили, че между 15:06 часа и 15:08 часа е излъчен запис на тест с полиграф на Борислав Илинов и са излъчени следните реплики: „Лъжете ли, когато твърдите, че е трябвало да задоволявате вуйчо си орално? – Не.” и „Лъжете ли, когато твърдите, че вуйчо ви е уринирал във вашата уста?-Не”.

Свидетелките приели, че тези реплики са неприлични и противоречат на добрите нрави и на основните принципи визирани в чл. 10, ал. 1, т. 6.

Във връзка с констатациите на 20.01.2010 год. [REDACTED] старши експерт в СЕМ, упълномощена да съставя актове за нарушения на ЗРТ със заповед № 107/2009 год. на и.д. председателя на СЕМ, съставила акт за установяване на административно нарушение срещу дружеството за нарушение на чл. 17 ал. 2, вр. чл. 10 ал. 1 т. 6 от ЗРТ. Актът беше съставен в СЕМ, в присъствие и упълномощен представител на дружеството, поканен за съставяне на акта с писмо изх. № 19-00-7/2010 год. на СЕМ.

В законовия срок постъпило възражение от дружеството срещу акта, в които са изложени съображения идентични с посочените в жалбата пред съда.

Възраженията не били уважени и въз основа на акта било издадено обжалваното наказателно постановление № 18/2010 год. на Председателя на СЕМ.

Срещу дружеството било постановено и друго наказателно постановление за същото нарушение - НП № 13/12.05.2009 год. на Председателя на СЕМ, с което било санкционирано за нарушение на чл. 17 ал. 2, вр. чл. 10 ал. 1 т. 6 от ЗРТ с имуществена санкция в размер на 4000 лв. То било връчено на представител на дружеството на 18.05.2009 год. с обратна разписка № R PS 1040 000Z60 F и не било обжалвано. Влязло в сила на 25.05.2009 год. и санкцията била платена от дружеството на 15.06.2009 год.

ДОКАЗАТЕЛСТВАТА: Описаната фактическа обстановка, съдът прие за установена от доказателствата по делото- показанията на свидетелите [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], акт за установяване на административно нарушение; наказателно постановление; възражение; покана изх. № 19-00-7/2010 год. на СЕМ; обратна разписка; пълномощно; заповед № 107/2009 год. на и.д. председателя на СЕМ; НП № 13/12.05.2009 год. на СЕМ; обратна разписка, удостоверяваща връчването на наказателното постановление 13/12.05.2009 на Председателя на СЕМ № № R PS 1040 000Z60 F; извлечение от сметка на СЕМ, удостоверяващ плащането на имуществената санкция по НП 13/12.05.2009 год. на СЕМ; решения № 460/2009 и 513/2009 год. на СЕМ; съдържанието на предаването, свалено на хартиен носител и вещественото доказателство- диск с предаването, на съхранение в склада за веществени доказателства на СРС, чието съдържание бе изгледано от съда и страните в съдебно заседание.

Доказателствата по делото са непротиворечиви и взаимно допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло.

Свидетелите потвърждават съдържанието на писменото доказателство - акт за установяване на административно нарушение. От показанията им се установява, че нарушението е установено при гледане на запис на предаването в СЕМ, където е съставен и акта. Заключение на техническата експертиза, свалила на хартиен носител съдържанието на предаването и съдържанието на диска с предаването, предаден от СЕМ и изгледан от страните и съда потвърждават верността на репликите, описани в акта и наказателното постановление.

С приложените по делото писмени документи: наказателното постановление 13/12.05.2009 на Председателя на СЕМ, обратна разписка № R PS 1040 000Z60 F и извлечение от сметка на СЕМ, удостоверяващ плащането на имуществената санкция по НП 13/12.05.2009 год. на СЕМ се установява фактът, че дружеството е било санкционирано за същото нарушение, преди деянието по настоящото дело и датата на влизане в сила на наказателното постановление 13/12.05.2009 на Председателя на СЕМ – 25.05.2009 год.

ОТ ПРАВНА СТРАНА: Жалбата е подадена срещу наказателно постановление, издадено в законовите срокове по чл. 34 от ЗАНН от компетентен орган, посочен в чл. 127 от ЗРТ. Актът е издаден в законния срок и от компетентно длъжностно лице от СЕМ, съгласно чл. 127 от ЗЕТ. В акта и наказателното постановление са описани фактите, на които се основава извода за извършено нарушение и точната правна квалификация.

С наказателното постановление е наложена имуществена санкция на дружеството на основание 126 ал. 3, вр. ал. 1 от ЗЕТ.

За нарушение на чл. 17 от ЗРТ в чл. 126 ал. 1 на ЗРТ към датата на деянието /19.12.2009 год./ е била предвидена санкция в чл. 126 ал. 1 от ЗРТ от 2 000 до 15 000 лв./ДВ, бр. 93 от 2005 год./. При повторно нарушение

законодателят в чл. 126 ал. 2 от ЗРТ е предвиждал, че санкцията се налага в двоен размер.

Към датата на издаване на наказателното постановление законът е бил изменен /ДВ, бр. 12 от 2010/ като разпоредбата предвиждаща наказание за повторно нарушение на чл. 17 от ЗЕТ е била чл. 126 ал. 3 от ЗЕТ /по която е определено наказанието/ и имуществената санкция по ал. 1 е увеличена – от 3 000 до 20 000 лв.

Сочената като нарушена разпоредба на чл. 17 ал. 2 във връзка с чл.10 ал.1 т.6 от ЗРТ гласи, че радио и телевизионните оператори са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на добрите нрави, особено ако съдържат порнография, възхваляват или оневиняват жестокост или насилие или подбуждат към ненавист въз основа на расов, полов, религиозен или национален признак.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че понятието “добри нрави” е неопределяемо. Моралът се гради на базата на житейския опит и мъдрост. Съдът не смята че е трудно да се извлекат универсалните ценности, тези които са производни на човешките права и в които намира израз балансът между индивидуални и обществени права, а именно тези които отразяват общоприетите представи за добро и зло.

С излъчване на посочените в наказателното постановление реплики са били разпространяването конкретни случаи на жестоко отношение и унижаване на човешкото достойнство на конкретна личност. Излъчването на тези реплики е нарушило добрите нрави, като са се коментирали подробности на случаи на унижително и жестоко отношение спрямо личността на конкретно лице. Излъчването им е накърнило честта и достойнството на лицето, подложено на изследване с полиграф. Не може да се сподели твърдението, че всъщност предаването има за цел да представи на обсъждане важни обществени въпроси, като тези дали може да бъде излъган полиграфа, дали може да бъде осъден невинен човек и какво отражение има жестокото и унижително отношение в детството към човешкото развитие. Всички тези въпроси биха могли да бъдат обсъдени и без обсаждане на подробни жестоки и унижителни разкази от живота на конкретната личност, които накърняват честта и достойнството му. В търсене на сензационност са надхвърлени границите на допустимото, с оглед не накърняване на добрите нрави и честта и достойнството на личността. С оглед на това следва да се приеме, че излъчването на описаните кадри нарушават забраната на разпоредбата на чл. 17, ал. 2, вр. чл. 10 ал. 1 т. 6 от ЗРТ.

По изложените мотиви съдът прие, че с излъчването на цитираните в наказателното постановление реплики в дейността на дружеството е било реализирано от обективна страна състава на нарушението на чл. 17 ал. 2, вр. чл. 10 ал. 1 т. 6 от ЗРТ.

Съдът намери, че в административното производство е било допуснато съществено процесуално нарушение при определяне на наказанието, поради което то е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Наказанието е било определено по разпоредба, която не е действала към момента на деянието – чл. 126 ал. 3 от ЗРТ. Към момента на деянието отговорността за нарушение на чл. 17, извършено повторно е била регламентирана в чл. 126 ал. 2 от ЗРТ. Влязлата в сила към момента на издаване на наказателното постановление разпоредба на чл. 126 ал. 3 от ЗРТ е била по-неблагоприятна за дружеството, тъй като с нея са били увеличени и минимума и максимума на наказанието, поради което в съответствие с разпоредбата на чл. 3 ал. 1 и 2 от ЗАНН, наказващият орган е следвало да определи наказанието по разпоредбата, действала към момента на извършване на нарушението – чл. 126 ал. 2, вр. ал. 1 от ЗРТ.

По изложените мотиви, съдът прие, че наказанието е определено на неправилно правно основание, поради което наказателното постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, и на основание чл. 63 от ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ИЗЦЯЛО НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 18/02.03.2010 год. на и.д. председател на СЕМ, с което на дружеството „Нова телевизия-Първи частен канал” АД, представлявано от Карл Якоб Мартин Андерсов е наложена имуществена санкция по чл. – 126 ал. 3, вр. ал. 1 от ЗРТ в размер на 8000 лв. за нарушение на чл. 17 ал. 2, вр. Чл. 10 ал. 1 т. 6 от ЗРТ.

Решението подлежи на обжалване от страните в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено пред Административен съд – София.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

